

D ÖK News - Bemutatjuk Kupper Anna angoltan árt

ptdemeter, 2021. j. únius 10.

Tan ítéinkat, tan árainkat, iskolánk dolgozóit bemutató sorozatunk folytatásaként Kupper Annával készített villáminterjúút Ferenc Andrea (6.d).

- Mi volt az óvodában a jele?

- Cseresznye, azt hiszem.

- Emlékszik-e még az alsó tanítóra? Ha igen, akkor kit kedvelt közülük a legjobban?

- László Emília volt a neve annak a tanító néninek, aki 3. osztályban volt velünk, Q-t szerettem a legjobban. Volt körülbelül három tanító nénünk. A második Ágnes nének hívták, hosszú, hullámos barna haja volt, és május 16-án ünnepelte az ülinapiját, Q is kedves volt. A harmadik Bata László néni, Q volt velünk negyedikben, mert Emi néni nyugdíjba ment.

- Hogy emlékszik vissza a kamaszkorára?

- Akkoriban mindenki ment valahova, egy társasággal mentünk mi is koncertekre. Szerettünk stoppolni, olyankor mindig valami kalandos dolog történt. Például elvittek egy dinnyeföldre, mert Szolnok felé nemigen vettek fel stoppost, és arra esett útba neki. Segítettünk, majd ajándékba kaptunk egy nagy dinnyét. Azt cipelhettünk tovább. Megismerkedtünk punkokkal és szelíd motorosokkal is.

- Mikor volt legutóbb Magyarországra?

- Isztambulban, 17 éves korom körül. Cipruson, 18 éves koromban, ott gyerekvigázó és magánóravezetőként dolgoztam 3 hónapig.

- Van olyan vicc, amit szívesen megosztana az iskolatársjaival?

- Nem vagyok valami nagy vicces, én Q, inkább hallgatni szeretem, a volt sulimban vicces éléssel kezdtek az angol órákat, mindig valaki más mesélt. (Ott beszélhettünk magyarul, itt nem szoktunk magyarul beszélni. Az angol humor meg nem mindenkinek vicces.) Szóval, ezzel a viccel a kollégáim segítették ki: Mi ez a nagy zaj? Jancsika átesett a vizsgálaton.

- Ön szerint miért jó felnőtteknek lenni?

- Igazából nemcsak felnőtteknek jó lenni, minden életszakasz jó, és megvannak a maga szépségei. A gyerekkor gondtalan, a kamasz izgalmas, a felnőtt felelősségteljes, az idős győzelem ös Q. Minden gyerek felnőtt szeretne lenni, úgy gondolja: de jó nekik! Abból a szempontból jó, hogy vannak saját döntéseink - amiknek persze megvannak a saját következményeik -, viszont mindenért te vagy a felelős. Még gyermekkorban ez ennyire nem élezi Q-dik ki. Iskolába jársz, tanulsz, de életünk kicsit

sz órakozol, a barátaiddal talákozol, vagy edzésre mész, és gondtalan az életed, kőrbevesznek a gondoskodó, szeretős Qk.

- Ha lenne szuperképesség, mit választana?

- Az önzés és felszámolás át. Amikor valaki önző Q lenne, elreppenne ez a gondolat, és adakozóvá válna, így egy szempillantás alatt jobbá lenne a világ.

- Megosztaná az egyik legjobb élményét?

- A legnagyobb élményem az volt, mikor a gyerekeimmel Londonban megnéztünk egy színdarabot. Csodálatos volt a szerepjáték, és az, hogy angolul hallhattuk eredetiben, és az összes poénon nevetgettünk, az hatalmas élmény volt. A szíjjáték az angol nyelvben zseniális. Ez adta a szépséget a színdarabnak.

Valamint a Természettudományi Múzeum ásványtani részlege teljesen lenyűgözött, nagyon szeretem az ásványokat, főleg az ametisztet, gyönyörűségeket csodálhattunk ott meg.

Még egy kedves élményt elmesélek, amire szívesen emlékszem vissza: amikor a lányaim 10 évesek voltak, nyári tábor alkalmával az iskolájukkal elmentek Görögországba, Sztirá. Ott leptem meg őket egy csokitortával, leszerveztem, hogy kivigyék nekik. Nem volt házszám, utcaszám, csak apartmanok, de kiderítettük melyik az övék, a tanár segített, aki velük volt, és tádám, meglepetés, mikor beállított hozzájuk valaki egy nagy tortával, hogy ezt anya küldte.

- Végezetül arra szeretném kérni, hogy mondjon egy pedagógust az iskolából, akivel a következő Q riportomat készíthetem!

- Nick Ildikó tanár Q.